

DEOHUMANICA, ȘTIINȚA DIVINO-UMANĂ A MILENIULUI 3

DEOHUMANICA, 3RD MILENIUM HUMAN-DIVINE SCIENCE

**CIREAȘĂ VICTOR¹, GAVRILESCU CRISTINA², ZLATI CRISTINA¹,
PITORAC DORINA¹, GAVRILESCU IOANA MARIA³**

¹Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Iași,

²Universitatea de Medicină și Farmacie Iași,

³Colegiu Național Iași

MOTO: „, Minunată este știința Ta, Doamne ”. (Ps. 138,6).

Abstract. *Deohumanica is a human-divine science which criticizes the apocalyptic times we are living and gives us some healing solutions.*

Deodumanica places Jesus Christ into the centre of its science that is expected to come soon. In the centre of this science there is Jesus Christ and in Him concentrates God and the human.

As a research method is used the divine-human functional relation for searching the Absolute Truth which is Jesus Christ. Deohumanica, divine-human universal science, hallows charismatic personalities which fight for general progress of human societies.

For the first time there are presented new theological and humanist sciences which open new universals knowledge horizons. Our research leads to the everlasting and happy life.

Total a început de la acordul Feciei Maria să-l nască pe Iisus Hristos căruia i-a transmis lui Dumnezeu partea ei umană.

Domnul nostru Iisus Hristos, a despăcat istoria în două: până la Dânsul (ante Christum) și după Dânsul (post Christum). El a devenit centrul științei universale divino-umane: DEOHUMANICA.

Iisus, venind pe pământ din cer, a adus procesul de interpretare (perihoresis, în limba greacă) dintre Sfânta Treime și ființa umană, creatura lui Dumnezeu.

Interpătrunderea constă într-o comuniune de iubire sfântă a Sfintei Treimi, cea infinită cu omul cel finit și trecător. În acest mod ființa umană se îndumnezește, se treimează, căutând ca prin inventarea unor mijloace performante să aducă un progres continuu al umanității.

Este o mare satisfacție pentru Iași, capitala spirituală a României să posede un mare număr de inventatori performanți.

Centru științei universale, divino-umane este Domnul nostru Iisus Hristos. În marea Sa operă sfântă mântuitoare, Iisus și-a ales colaborator omul, creația cea mai minunată a Sfintei Treimi.

Filosoful francez René Descartes a propus elaborarea unei științe universale (4). Până în prezent nimeni nu a reușit să creeze această sfântă știință.

Cu ajutorul Sfântului Duh, încercăm să elaborăm această sfântă știință. Proorocul Daniel a profețit că în timpurile de urmă ale umanității știința se va dezvolta puternic: „mulți vor fi învățați și cunoașterea va spori foarte mult”(1).

Profetul Avacuum spune că: „întreg pământul se va umple de cunoștința SLAVEI lui Dumnezeu ca apa și îi va acoperi pe oameni”(Avacuum 2,14).

Prin Domnul nostru Iisus Hristos a început o colaborare armonioasă între valorile teologice veșnice și valorile umane care se află într-un continuu progresiv cognitiv.

Iisus fiind de o ființă cu Dumnezeu a promovat știința divină, iar în calitate și de fiu al omului, a făcut sinteza perfectă dintre știința divină și știința umană.

De-a lungul istoriei, teologii și laicii creștini au reușit să stabilească relații fundamentale între divinul etern și umanul trecător (5). În acest mod au apărut disciplinele sacre și sacroumane care se află într-o unitate integratoare(2). Datorita comiterii în rai de către Adam a păcatului neascultării, unele discipline umane s-au satanizat.

În prezent pe planetă se desfășoară o dramatică coexistență a disciplinelor sacre cu cele umane satanizate.

Scriitorul Basarab Nicolescu propune o sacralizare a disciplinelor umane pentru ca planeta să prospere în toate domeniile societății (3), omul trebuie să se străduiască să prelungească lucrarea creatoare și sfințitoare a Arhitectului divin.

Pentru elaborarea științei universale s-a folosit metoda sacrorelațională funcțională interdisciplinară.

Științele teologice au fost înglobate în eterna știință divină pe care au denumit-o DUMNEZELOGIE și care cuprinde următoarele discipline: TREIMOLOGIA, DUMNEZEIROLOGIE, CRISTOLOGIE, SACRODUTOLOGIE și MARIOSOFIE.

Știința Sacroumană cuprinde disciplinele IUBIREALOGIE, RUGALOGIE, ÎNDUMNEZEIROLOGIE, SACROTEMPOLOGIE.

Dintre disciplinele care posedă un grad mai mare de secularizare menționăm: Performantica, Mediologia, Sepriologia informațională, Bioecoinformatica, Omnicultura, Sociosofie.

TREIMOLOGIA. Această știință divină, eternă constituie „suprema taină a existenței noastre care explică însă toate. Sfânta Treime conține o plinătate absolută a iubirii divine și care a devenit modelul relațiilor interumane de iubire Dumnezească sfântă în cadrul Bisericii care este o instituție divino-umană fiind creată de către Domnul nostru Iisus Hristos.

Omul având chipul și asemănarea Sfintei Treimi (Gen. 2,7) este o ființă sacră cu suflet veșnic, dornic de mântuire.

Sfânta Treime străbate toată istoria umană. În Vechiul Testament, Sfânta Treime a acționat prin Dumnezeu, în Noul Testament s-a aflat sub forma lui Iisus, iar în prezent este prezentă prin Sfântul Duh, care luminează și sfințește totul. De aceea se cuvine oricând și oriunde se cuvine s-o pipăim prin inima noastră, s-o slăvim și s-o lăudăm tot timpul.

Maria Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, a trăit Sfânta treime și acum se află în mijlocul ei. La Bunavestire, Fecioara Maria a primit pe Sf. Duh, puterea lui Dumnezeu și a născut pe Domnul nostru Iisus Hristos, căruia i-a transmis firea umană. Treisrșogia reprezintă știința supremă, care sfințește pe oameni prin Crucea Treimică, printr-o iubire jertfelnică. Această Cruce Treimică Dumnezeu a gândit-o, Iisus a trăit-o și Sfântul duh a luminat-o și a sfințit-o. De câte ori ne facem semnul Crucii, o facem prezentă pe Sfânta Treime și o trăim fericiți.

DUMNEZEIROLOGIA este știința divină despre Dumnezeu, Cel care este „totul în toate”, în cer și pământ (2 COR 15,18). Dumnezeu lumina (1 Ioan 1,7) și iubirea (1 Ioan 4,8) care sfințește și mântuiește pe cei care cred în Atotputernicia Sa. Dumnezeu este Dumnezeirea unică prin Ființă, dar întreită prin Persoane (2). Dumnezeirea „umple cerul și pământul,” fapt care însuflă o iubire sfântă Dumnezească (Ieremia 23,24).

Copleșit de măreția Dumnezeirii, psalmistul David spune că „minunată este știința Ta Doamne, ea este mai presus de mine, este înaltă” PS 138,6). Această știință o vom putea înțelege dacă vom trăi în iubirea Dumnezească.

Căutarea neconținută a lui Dumnezeu, face ca fericitul Augustin să afirme: „Doamne pentru Tine ne-ai creat și neliniștită este inima până nu te găsesc.”

Dacă ne rugăm stăruitor Maicii Domnului, Dumnezeu se poate găsi prin dânsa întrucât dânsa este Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu.

În marea Sa iubire părintească Dumnezeu afirmă într-un om clar că: „Dumnezei sunt și fiii Celui Prea Înalt.” (Ps 81,6). De aceea voia Sa este „sfințirea noastră” care ne îndumnezește (1 Tes 4,3). Cunoașterea iubitoare a lui Dumnezeu este o cale sigură a vieții veșnice la care aspirăm noi creștinii (Ioan 17,3).

CRISTOLOGIE. Domnul nostru Iisus este centrul științei universale divino-umane în calitatea Sa de Dumnezeu-om.

În Ființa unică a lui Iisus se unesc cele două firi divino-umane, ele fiind neamestecate și nedespărțite.

Hristos fiind Calea, Adevărul și Viața, prin dânsul se poate ajunge sigur la Dumnezeu (Ioan 14,6, fapt fundamental pentru îndumnezeirea, veșnică a sufletelor noastre. Semnul mântuitor a lui Iisus este Sfânta Cruce cu care au fost loviți Păcatul, moartea și Necuratul.

Creștinul care urmează pe Iisus este un „alter Christus”, care își poartă cu demnitate „crucea sa zilnică” (Luca 9,23).

Inima prea sfântă a lui Iisus sângerează din iubire pentru păcatele noastre și este mijlocul cel mai sigur pentru salvarea noastră.

Inima lui Iisus ocupă o poziție centrală în mântuirea noastră întrucât ea provine din inima mamei Sale și din inima Tatălui ceresc.

Creștinul care se alipește de Iisus formează un singur duh cu El. (1 Cor 6,17). Dacă păzește poruncile lui Hristos, va fi iubit de către Iisus și Dumnezeu și aceștia vor locui în inima creștinului autentic.

Din fericire, Iisus este prezent permanent în Biserică, unde ne împărtășim cu trupul și sângele Său pregătindu-ne pentru viața veșnică. (Luca 22,19-20).

Întrucât în Iisus locuiește toată deplinitatea lui Dumnezeu și noi toți am luat har peste har (Ioan 1,16), umblăm întru El, fiind har peste har (Ioan 1,16), umblăm întru El, fiind înrădăcinați și zidiți duhovnicește (Calos 2,7).

Trăind în Hristos ne transformăm și devenim asemenea Lui, îndumnezeindu-ne. Iisus ne roagă: „să rămâneți în iubirea Mea” (Ioan 5,9)

SACRODUHOLOGIE. Sfântul Duh fiind un mângâietor al suferințelor omenești El este prezent ca Învățător al tuturor (Ioan 14,26) Ca teologul care învață pe creștini este un „DEO plenus” care sfințește pe ascultătorii Cuvântului Dumnezeesc.

Noi trebuie să ne rugăm ca Sfântul Duh să ne lumineze și să ne conducă pe calea sfințeniei. Pentru mântuirea noastră trebuie să invocăm tot timpul pogorârea Sfântului Duh întrucât El ne creează cele mai mari bucurii duhovnicești. Prin pogorârea Sfântului Duh aerul se sfințește și tremură de fericire întrucât ne ajută să învingem dificultățile vieții și ne întărește în lupta cu păcatele.

Dumnezeu este Duh (Ioan 4,24) dător de viață (2 Cor 3,6) și locuiește în templul trupului nostru, iar noi trebuie să ne închinăm neîncetat (1 Cor 3,16).

Împărăția lui Dumnezeu pe care o cerem prin rugăciunea Domnească Tatăl nostru este o „bucurie în Sfântul Duh”(Rom. 14,17).

Prin Sfântul Duh, are loc o minune, întrucât prin dânsul se revarsă iubirea lui Dumnezeu în inimile noastre. (Rom. 5.5)

Apostolul Pavel ne îndeamnă stăruitor ca să fim fierbinți în Sfântul Duh, întrucât Domnului slujim ” (Rom 12,11).

Sfântul Vasile cel Mare care a scris un tratat despre Sfântul Duh afirmă că „ Sfântul Duh prin unirea sfântă cu Dumnezeu ne îndumnezește ”(7).

Sfântul Duh este „apa cea vie” dată de Iisus devine pentru cel care o bea „un izvor de apă sălțătoare spre viața veșnică” (Ioan 4,11,14).

MARIOSOFIE. Dar momentul când Fecioara Maria a fost de acord ca să întrupeze pe Domnul nostru Iisus Hristos, totul a început să se schimbe în lume.

Nașterea lui Iisus a despicat istoria omenirii: până la dânsul (ante Christum) și după învierea și reînțoarcerea Sa în cer (post Christum).

Fecioara Maria a fost Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu și spre marea noastră bucurie a devenit mama noastră cea sfântă sub crucea Domnului nostru Iisus Hristos (Ioan 19,27). Prin smerenia și sfințenia vieții sale Maica Domnului a devenit un model luminos pentru toți creștinii de pe pământ. Pentru aceasta noi îi mulțumim, o slăvim și o lăudăm și o ferim, așa cum ea însăși a profețit în imnul ei **MAGNIFICAT**:

„Iată de acum mă vor fericii toate neamurile întrucât mie mi-a făcut mărirea Cel Atotputernic și Sfânt este Numele Său.” (Luca 1,48).

Maica Domnului a avut marea înțelepciune creștină ca să ne îndemne:

„Să faceți tot ce vă va spune Fiul meu, Iisus.” (Ioan 2,5).

În acest mod Maica Domnului dorește să restabilească armonia dintre Dumnezeu și umanitate și să luptăm contra păcatelor. De aceea, Sfântul Ioan Damaschin, spune într-un imn al său: „Toată făptura se bucură de tine, Marie”. Maica Domnului s-a dovedit a fi o bună cunoscătoare a fiului ei Iisus: „Copilul

creștea și se întărea cu duhul, fiind plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu are peste El” (Luca 2,40).

În aparițiile lunare ale Maicii Domnului de la Medjugorie (Croatia) suntem îndemnați să devenim apostolii ei mariani ca mama noastră cea Preasfântă să mijlocească pentru noi la Dumnezeu Cel Atotputernic care este bun și iertător.

În mesajul adresat de Maica Domnului din 25 septembrie 2005 ne spune următoarele: „Eu cred că puteți să lăsați drumul păcatului și să vă decideți pentru sfințenie” În mesajul din 25 octombrie 2005 Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu ne îndeamnă: „Credeți, rugați-vă și iubiți și Dumnezeu se va apropia de voi ”

Maica Domnului, din fericire apare și în România care este „un giardino di Maria” (grădina Mariei) așa cum a spus în 1999 Papa Ioan Paul al II -lea, atunci când a vizitat țara noastră. Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu apare periodic în Transilvania la Seuca spunând că ea este „poarta raiului” și ne îndeamnă să trăim în iubirea sfântă Dumnezească”.

În scopul mântuirii noastre veșnice Sfânta Biserică ne sfătuiește ca să ne consacrăm viața noastră Maicii Domnului Împărăteasa cerului și mama noastră cea iubită de toți creștinii de pe planetă.

IUBIREALOGIE. Iubirea sfântă Dumnezească luminează și ne sfințește sufletele noastre zbuciumate de tumultul vieții.

Avem datoria să ne deschidem inimile către oameni și să-I iubim precum Maica Domnului și-a iubit pe Fiul ei Iisus.

Printr-o iubire Cristică sfântă obținem odihna inimilor noastre (1 Ioan 3,20).

Dumnezeu a iubit atât de mult lumea încât ni l-a dat nouă pe Fiul Său Unicul născut, ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică (Ioan 3,16).

Din iubirea pentru noi, Iisus și-a vărsat sângele pe Crucea Sfântă din Golgota. Au fost sfinți care au avut rănilor lui Iisus imprimate pe trupul lor (Francisc de Assisi, Padre Pio) Iisus a spus un lucru extrem de important: „Cine a iubit mult, I se vor ierta păcatele ”. (Luca 7,47). Noi creștinii avem datoria să proslăvim sângele Domnului nostru Iisus care s-a vărsat pentru iertarea păcatelor noastre.

RUGALOGIE: Maica Domnului la Medjugorie (Croatia) unde apare lunar de 25 de ani ne îndeamnă să ne rugăm cu inima într-o tăcere sfântă.

Timul consacrat rugăciunii este considerat de Maica Domnului ca un timp de HAR.

Domnul Iisus Hristos spune lui Natanael că cine se roagă va vedea cerurile deschise și SLAVA lui Dumnezeu cea luminoasă (Ioan 1,51) Rugăciunea întinerește (Sf. Vasile cel Mare).

ÎNDUMNEZEIREALOGIA. Rugăciunea neîncetată și citirea cuvântului lui Dumnezeu ne sfințește și ne îndumnezește (1 Tes. 5,17; 1 Tim 4,5). Urcând treptele harice ale rugăciunii, noi ne schimbăm din slavă în slavă, transfigurându-ne sufletele și în acest mod ne îndumnezeim. (2 Cor 3,18).

Unirea sfântă cu Dumnezeu, ca fii spirituali ai Săi ne îndumnezește. Credința ne face să vedem slava lui Dumnezeu care ne îndumnezește spune Domnul nostru Iisus Hristos (Ioan 11,39).

SACROTEMPOLOGIA. Domnul nostru Iisus Hristos este timpul nostru cel sfânt. Atunci când ne alipim de Iisus facem un singur duh cu El și trăim un timp Dumnezeuesc (1 Cor 6,17).

Un timp sfințitor este acela pe care îl petrecem participând la Sfânta Liturghie unde pogoară Sfântul Duh. Propovăduirea Evangheliei lui Hristos este un timp de Har sfințitor pentru ascultători. Timpul consacrat proslăvirii lui Dumnezeu este un timp mântuitor pentru sufletele noastre (2 Cor. 10,31).

Cine îl urmează pe Iisus păzindu-I poruncile Sale, va avea parte de un timp veșnic sfânt luminos (Ioan 8,12). Orice clipă care nu este consacrată rugăciunii este pierdută pentru totdeauna (Sf. Francisc de Assisi).

BIBLIOGRAFIE

1. **Anania B., 2000** - *Cartea profetului Daniel*. Ed. Anastasia, București, p. 85.
2. **Calinic B., 2005**- *Logica Trinității*. Ed. Geda, Cluj-Napoca, p. 5.
3. **Nicolescu B., 2004** - *Deviza unei lumi cu adevărat, civilizație și unitate și identitate*. Rev. Academică, nr. 24, București, p. 66.
4. **Noica C., 1936** - *Viața și filosofia lui Rene Descartes*. Ed. Universita Alcalay, București, p. 8.
5. **Roger G., 2001** - *Abordări ale eseului*. Ed. Nemira, București, p. 65.
6. **Stăniloae D., 1993** - *Sfânta Treime sau la început a fost iubirea*. Ed. Institutului Biblic, București, p. 7.
7. **Vasile cel Mare., 1988** - *Despre Sf. Duh*. EIBMBOR, București, p. 35.